

fälschlich घ्राहृत°, z. B. घ्राहृतसंज्ञकम् MĀK. P. 45, 14. यावदाहृतसंज्ञक-
वम् JĪĪ. 3, 188. यावदाहृतसंज्ञकः MĀK. P. 114, 20. गर्भ° so v. a. Fehl-
geburt MBH. 2, 714. प्राकृत्यसंज्ञक so v. a. am Ende Bhāg. P. 2, 7, 5. —

4) Entstehung (neben विक्रम und प्रतिसंक्रम): सर्वभूतानाम् Bhāg. P. 2,
8, 21. = उद्भव oder अवाप्तरप्रलय Comm. — Vgl. अम्बु°, गात्र°.

संफल (2. सम् + फल) adj. (f. घ्रा) P. 4, 1, 64, VArt. 2. Vop. 4, 15. m.
= संफाल H. 1277, Schol. संफलनीय adj. von संफल गापा उत्क्रादि zu
P. 4, 2, 90.

संफाल m. Widder H. 1277.

संफुल्ल (von 1. फल mit सम्) adj. aufgebüht, blühend Pat. zu P. 8, 2,
55. Vop. 26, 101. AK. 2, 4, 2, 7. H. 1128. Spr. (II) 1218. RĪĪA-TAR. 3, 529.

संफोट m. leidenschaftlicher Wortwechsel DAṢAR. 2, 52. 54. ŚĪH. D. 379.
420. fg. 347. PRATĀPAR. 22, a, 3. 5. 40, b, 8. = संस्फोट, संस्फोट Kampf H.
796, Schol.

सम्बु, सम्बति Vop. in Dhātup. 11, 30 (गति). सम्बयति Dhātup. 32, 21
(संबन्धने). Vgl. शम्बु, साम्बु, सर्व.

सम्ब m. = मुपलानल TRĪK. 3, 3, 282. — Vgl. शम्ब.

संबन्ध (von बन्ध mit सम्) m. 1) Sammlung, Collection: सप्तति° ÇUK.
in LA. (III) 34, 3. 4. — 2) Zusammenhang, Verbindung, Beziehung:
= स्वस्वामित्वादि H. 3. 2. HALĪ. 5, 52. KĪTJ. ÇA. 1, 5, 11. LĪTJ. 9,
6, 21. संबन्धे षष्ठी Vop. 5, 22. अस्येदामिति संबन्धः Spr. (II) 769. Bhāg.
P. 6, 16, 7. ÇĀK. zu KHĀND. Up. S. 2. 36. ŚĪH. D. 694. Vedāntas.
(Allah.) No. 5. 16. 95. fgg. P. 1, 1, 49, Schol. Vop. Einl. SARVADAR-
ÇANAS. 4, 9. 13, 8. 159, 3. 4. शब्दार्थयोः 166, 12. fg. यज्ञेन P. 4, 1, 32,
Schol. उत्तरपदेन सक्त Comm. zu TS. Prāt. 3, 1. उत्तरत्र उपादित्यस्यैव
संबन्धः स्यात् so v. a. ist zu ergänzen P. 1, 3, 84, Schol. Comm. zu TS.
Prāt. 10, 22. इत्याद्यस्य कः संबन्धः wie hängt das zusammen? ÇĀK. zu
BṚH. Ā. Up. S. 62. am Ende eines comp.; voran geht a) die Species
der Beziehung: सामानाधिकरण्य° Vedāntas. (Allah.) No. 97. विशेषवि-
शेष्यभाव° 98. लक्ष्यलक्षणभाव° 99. सामीप्यादि° ŚĪH. D. 11, 5. परंपर°
P. 8, 1, 24, Schol. — b) die Dinge, die im Zusammenhange oder in Be-
ziehung zu einander stehen: स्वस्वामि° P. 2, 3, 50, Schol. संज्ञासंज्ञि°
SARVADARÇANAS. 5, 2. प्रागुक्तस्कन्धद्वय° 20, 14. — c) das, womit etwas
Anderes in Verbindung tritt oder in Beziehung steht: तत्संबन्ध Nir.
11, 2. स्व° KĪTJ. ÇA. 22, 11, 32. KĀP. 1, 12. 92. धातुसंबन्धे प्रत्ययाः P. 3,
4, 1. Spr. (II) 3357. KATHĪS. 49, 207. Bhāg. P. 2, 9, 1. 7, 1, 84. SARVADAR-
ÇANAS. 34, 12. 50, 12. येन ऋणासंबन्धो ऽन्यज्ञान्यपि न भवति PAÑĀT. ed.
orn. 64, 22. fg. — Am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा): अस्तःपुर° (vielleicht
°संबद्ध zu lesen) in Beziehung stehend —, gehörend zu ŚĪH. D. 539. — 3)
persönliche Beziehung, ein auf Verwandtschaft, Heirath, Freundschaft,
gleichen Studien u. s. w. beruhendes näheres Verhältniss PĀH. GRĪH. 3, 10.
ब्राह्मणैर्येनैश्च संबन्धेः M. 3, 157. युक्तद्रवो हि संबन्धे त्वं नो राजन्वयं तव
MBH. 1, 4431. HARIV. 5246. KĪM. NITIS. 15, 28. 17, 4. संबन्धमाभाषणापू-
र्वमाहुः RAḠH. 2, 58. 5, 40. KUMĀRAS. 6, 29. Spr. (II) 3944. 5064. यावतः
कुर्वते इतुः संबन्धान्मनसः प्रियान् 8474. 8823. KATHĪS. 10, 196. 13, 70.
21, 59. 34, 221. RĪĪA-TAR. 1, 243. Verz. d. Oxf. H. 25, a, 15. 85, a, 26.
Bhāg. P. 7, 1, 80. मत्स्यभारतयोः MBH. 4, 2325. R. 1, 72, 8. 4, 4, 16. MĀK.
P. 65, 7. Bhāg. P. 9, 18, 21. Schol. zu ÇĀK. 51. नैतेः — ब्राह्मणान्योन्याय सं-

बन्धानाघरेत् (so ist zu lesen) M. 2, 40. 4, 244. MBH. 1, 6153. R. GORR.
1, 19, 4. KATHĪS. 29, 5. MĀK. P. 76, 34. 113, 6. RĪĪA-TAR. 3, 423. त्वया
सक्त MBH. 3, 16703. R. 1, 69, 11 (71, 11 GORR.). Spr. (II) 1488. अस्माक-
मपि संबन्धः कपिमुष्यः मरुत्स्वयि (त्वया?) R. 5, 7, 31. am Ende eines
comp.; voran geht: a) die Species des näheren Verhältnisses: अन्यो-
ऽन्योद्वाक् RĪĪA-TAR. 4, 351. — b) die Personen (Geschlechter), die in
einem näheren Verhältniss stehen: अत्यसंबन्धो युवयोः R. GORR. 1, 74,
3. कुल° R. SCHL. 1, 72, 10. KATHĪS. 21, 80. — c) diejenige Person, mit
der man in ein näheres Verhältniss tritt, R. GORR. 1, 71, 12. कुरुष्व स्वा-
मिसंबन्धम् 4, 25, 7. MĀLAV. 67, 19. 74, 6. UTTARAR. 20, 15 (27, 15). Spr. (II)
5516. तत्संबन्धं समेत्य MĀK. P. 21, 59. PAÑĀT. 38, 14. सार्धं रायानवै-
श्येन तत्संबन्धं चकार सः Verz. d. Oxf. H. 25, a, 10. स्त्री° so v. a. Hei-
rath M. 3, 6. RĪĪA-TAR. 6, 366. दार° dass. MBH. 1, 7238. — d) das, wor-
auf das nähere Verhältniss beruht: विद्यायोनित° P. 6, 3, 23. धर्मकार्माथ-
संबन्धं न स्मरामि त्वया सक्त MBH. 1, 3007. R. 1, 72, 8. — Am Ende eines
adj. comp. (f. घ्रा) Spr. (II) 1495. 3993. MĀLAV. 8, 17. असंबन्धा (vielleicht
असंबद्धा zu lesen) योनितः M. 2, 129. — Concret so v. a. Freundin, Bun-
desgenosse Bhāg. P. 4, 27, 17. — 4) Bez. eines best. Ungemachs VARĪH.
BṚH. S. 98, 7. nach UTPALA = राजकुल अविशानम्: man könnte संबाध
vermuthen. — 5) = समृद्धि und न्याय AĠAJA im ÇKD. nach ders. Aut.
auch adj. = शक्त und क्तित. — 6) fehlerhaft für संबद्ध, z. B. सर्वं पर्वत-
संबन्धम् (°संबद्धम् SCHL.) R. GORR. 1, 39, 20. असंबन्धप्रलापितम् KĪM.
NITIS. 14, 59. स्वसंबन्धा कथाम् KATHĪS. 24, 18. संबन्धार्थ AK. od. COLEBR.
3, 4, 22, 89. Verz. d. Oxf. H. 269, a, 32. Comm. zu TS. Prāt. 11, 1 (निषे-
धसंबद्धं zu lesen). 14, 18. für संरब्ध (so die neuere Ausg.) HARIV. 2981.
असंबन्ध fehlerhaft für असंबाध KATHĪS. 18, 18. — Vgl. कु°, पिण्ड°, ब्र-
ह्म°, यथासंबन्धम्.

संबन्धक n. = संबन्ध 3) MBH. 3, 5888. R. 1, 10, 23. 12, 21 (20 GORR.).
R. GORR. 1, 18, 7. 7, 38, 4. यौन Spr. (II) 5680. MBH. 1, 4042. त्वया सक्त
7538. संबन्धकं तुल्यमस्माकं कुरुपाण्डुषु 5, 92. 141. 7462. संबन्धकं कर
Spr. (II) 1890. — adj. schlechte Lesart für संबन्धज्ञ Spr. (II) 3944, v. 1.

संबन्धतत्त्व n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 279, b, 37.

संबन्धन (von बन्ध mit सम्) n. das Zusammenhängen Nir. 1, 24. Dhātup.
32, 21.

संबन्धनिर्णय m. Untersuchung über die Verwandtschaft Verz. d. Oxf.
H. 215, b, 34. Titel einer Schrift Notices of Skt. Mss. 99.

संबन्धयितृ (vom caus. von बन्ध mit सम्) nom. ag. etwa Zusammen-
füger MAITRĪJUP. 6, 4, v. 1. für संबोधयितृ.

संबन्धवर्जित n. ein best. Stillfehler: Mangel an Verbindung des Zu-
sammengehörigen PRATĀPAR. 65, a, 3.

संबन्धविवेक m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 279, b, 38.

संबन्धसमुद्देश m. Titel eines Abschnitts des Vākja padīja HALL 164.
SARVADARÇANAS. 146, 5.

संबन्धि = संबन्धिन्. सुख° so v. a. froh, glücklich MBH. 7, 5971. m.
ein Angehöriger, Verwandter (insbes. durch Heirath) HARIV. 9687.

संबन्धिता (von संबन्धिन्) f. 1) das Angehören, mit gen. der Person
KULL. zu M. 8, 899. das Zusammenhängen —, in-Beziehung-Stehen mit
(instr. oder im comp. vorangehend) KUSUM. 46, 8. SARVADARÇANAS. 35, 4.